
SÜG-Press

6. november 2018 - Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea - Number 589

KOLMAPÄEVAST LAUPÄEVANI

K 07.11

13.00 MK Koolivikker Orissaares

14.00 Loodusvaldkonna test 12.c kl

14.30 Juhtkonna koosolek

15.30 Tehnikanõukogu koosolek'

N 08.11 '

13.00 Loodusvaldkonna test 12.a ja 12.b klassile

16.00 Kuldvillak

R 09.11

Kadri- ja mardipäeva tähistamine algklassides
15.45 Poistekoori laululaager Kärjal

L 10.11

Poistekoori laululaager Kärjal
Loodusteaduste olümpiaadi piirkonnavor (TÜ)

P 11.11

E 12.11

10.45 Klassivanemate koosolekud
13.00 Direktsiooni koosolek
13.00 Elustamine ja kiirabi

T 13.11

16.00 Õpilasesinduse koosolek
15.00 Kadri-Mardi võrkpalliturniir PK
17.00 Eelkool

K 14.11

13.00 MK Tulevikukompass Spordihoones

N 15.11

15.00 JO-LE-MI laululaager
16.15 Gümnaasiumi mälumängu III v
16.00 TÜ Väärikate Ülikool
18.30 Ö-Ülikool

R 16.11

19.00 101.lennu kabaree lõpuetendus

L 17.11

Lingvistikaolümpiaadi eelvoor

PEDAGOOGILISED KÕNELUSED

- K 07.11 Enn Laanemäe. Spordikongressist Tbilisis
N 08.11 Direktsiooni info
R 09.11 Madli Mikli ja Mare Poopuu. Loom ja inimene
E 12.11 Viljar Aro
T 13.11 Kaie Raud. Normaalse perekonna soovist

- K 14.11 Stella Hommik. Keelekoolitusest
N 15.11 Direktsiooni info
R 16.11 Ly ja Aado Haandi. Muljeid Türgist

KAKS KUUD KÜMNENDIKUNA

Allolevas saab lugeda uute kümnendike juba traditsioonilisi tähelepanekuid muutustest iseendis ja ümbritsevas elus.

Ainuüksi kooli vahetus on juba suur muutus elus. Pärast esimest veerandit tunnen ennast õnnelikumana kui varem. Lisaks sellele olen muutunud palju sotsiaalsemaks, kui varem olin.

Õe käest küsides, kuidas ma tema pilgu läbi muutunud olen, näeb ta mind varasemast rõõmsamana ning olen hakanud palju rohkem naeratama... Naeratades muutuvad mõtted ilusamaks ja tunnen ennast avatumana. Kindlasti muudab see ka teiste vaatepilti minust soojemaks ja sõbralikumaks.

10. klassi astumine on muutnud mind palju täiskasvanulikumaks... Riietun igapäevaselt viisakamalt ja mõtlen oma väljanägemise peale. Seda tunnet tekitavad ka kindlasti ülikondades viisakad klassivennad. Seda tunnet võimendab, kui algklassiõpilased koridorides mööduvad ja sulle alt üles vaatavad. Tunnen ennast eeskujuna. Mäletan hästi, kui ise käisin algklassides ja kuidas mina gümnasiste vaatasin, et ka mina olen kunagi nii suur.

Koolikoormusega harjumine on mul veel käsil. Vahepeal tõesti ehmun töökoguse peale, kuid siis üritan aega maha võtta, läbi mõelda, millises järjekorras mida teha ning loota, et jõuan enne uue päeva algust valmis. Õnneks on mul toetavaid sõpru, kes aitavad mul maha rahuneda ning tuletavad meelde, et esimene poolaasta on kõigil raske.

Õppimine on tüütu ja raske — see on esimene müüt, mille ma enda jaoks murdsin. Põhikoolis näis kodutööde tegemine alati kui vabal ajal tuju allasuruv raskus, millest ma ei suutnud kunagi täielikult lahti saada. Tihti öeldi, et ma pean õppima vaid endale, kuid oli loomulik, et õppisin vaid selleks, et põhikool lõpetada ja vanematele ning õpetajatele meele järgi olla. Gümnaasium pole aga kohustuslik ja ma pean

ise otsustama, kas ma tahan siin jätkata või mitte. See annab juurde motivatsiooni ja energiat... Olen kahe kuuga saanud parajasse õppimise rütmi ja endalegi imestuseks leidnud, et asjad saab pähe ka ilma paanika ja allaandmiseta.

Suureks abiks on olnud ka kõne ja väitluse tund, mis sundis mind oma mugavustsoonist väljuma ning julgemalt arvamust avaldama.

Ma ei proovi muljet jätta, nagu minu põhikooli klassikollektiiv oleks koosnenud tööpõlguritest ja

huligaanidest. Ma lihtsalt väidan, et minu praeguses klassis on palju rohkem selliseid inimesi, kes ise oma arendamisest huvituvad. Tänu sellistele inimestele tunnen ma tahet nendega sammu pidada. Septembri ja oktoobri jooksul on minu motivatsioon õppida kindlasti kasvanud.

Olen viimasel ajal kaotanud järjest rohkem huvi mängude ja tühiste ajaviidete vastu, mis ei anna mulle uusi mõtteid ega arenda minu iseloomu. Suure osa ajast viidan rääkides erinevate inimestega täiesti eri paikadest ja eri arusaamadega maailmast – nõnda püsib minu vaade maailmale mitmekülgsena.

Gümnaasium on suutnud mulle vaid ühe perioodiga selgeks teha, et ma pean olema võimalikult produktiivne. Tühja töö jaoks aega pole. Ma võin ju kogu aeg tööd teha, kuid kogu see töö peab olema ka töö, mida on vaja teha. Energia ülejääk on asi, mida mina sel aastal ei näe, nii et seda tuleb hoida.

Avastasin just, et ennast tegevuses hoides ja erinevate hobidega tegeledes jõuan rohkem. Meie gümnaasiumis on mitmeid õpilasi, kes õpivad hästi ning ka heade hinnete hoidmise kõrvalt leiavad aega muude tegevuste jaoks. Varem ma ei mõistnud, kuidas suudab keegi kogu aeg sellist tööeetikat hoida, kuid nüüd õpin, et ka ise olen edukam, kui mul on rohkem kohustusi, mis mind rakkes hoiavad.

Selle kooliaasta alguses olen ma end suunanud eneseteadlikkuse poole. Ma pean end paremini mõistma, et rohkem saavutada... Kui ma ennast ei tunne, siis ei saa ka keegi teine mind tegelikult tunda.

Ma võin kindlasti väita, et olen viimase kahe kuu jooksul ühiselamus elades muutunud iseseisvamaks, kuna oma asjade eest pean nüüd täielikult ise hoolt kandma. Samuti olen õppinud rahaga paremini ümber käima, kuna pean iganädalaselt omale ise toitu ostma... Tegelikult on ühiselamus üsna lõbus elada, kuna kaaselanikud on toredad...

Kokkuvõttes tahan öelda, et oma mugavustsoonis olla võib olla küll väga mõnus, kuid sealt välja tulemine muudab elu hoopiski põnevamaks ning olen uhke, et olen end selle paari kuuga kõvasti ületanud. Võib öelda, et elu algab seal, kus lõpeb mugavustsoon.

Tere tulemast pärisellu, kallid kümnendikud. Teie mugavustsoon asub veel paljude aastakümnete kaugusel. Põnevat ronimist igas mõttes!

Viljar Aro, koolijuht

Salapärased □ kadrid-mardid

Aeg on pidevas liikumises. Kätte on jõudnud hingede aeg. Aasta kaks viimast kuud — kõige pimedam aeg, mis nõuab meilt suuremaid jõupingutusi. Laitkem küünlad! Soojendame

südameid!

Samas on see ka kõige põnevam ja salapärasem aeg. Siis hakkavad ringi liikuma mardid, kadrid, päkapikud piiluvad akende taga, otsides häid lapsi. Jõuluvanade juures alustavad tööd PÄKAPIKULAD, kus väikesed mehikesed valmistavad südamlikke ja ihaldusväärseid kingitusi headele lastele. Oma kätega midagi ilusat meisterdada on tõeline kunst. Tegemis- ja andmisrõõm on kõige suuremad rõõmud üldse. Kõik inimesed vajavad neid. Saame siis sellest osa.

Saaremaa Ühisgümnaasiumis on kombeks saanud korraldada mardi- ja kadripäeva vahelisel ajal klassidevahelisi KADRI- MARDI võrkpalliturniire, kus selgitatakse välja kooli meistrid võrkpallis. Palliväljakul kohtuvad klasside segavõistkonnad, kus mängivad 3 tüdrukut (kadrit) ja 3 poissi (marti). See traditsioon on kestnud juba 35 aastat järjest.

Selle aasta turniirid toimuvad järgmiselt.

7.-9. klassidele KADRI-MARDI VÕRKPALLITURNIIR toimub teisipäeval, 13. novembril 2018 algusega 15.00 SÜG i võimlas. Mängitakse turniirisüsteemis üks geim 15 punktini. Väljakul 3T + 3P. Võistkonnad mängivad väljakul ühtses riietuses. Nimeline eelregistreerimine teha esmaspäevaks, 12. novembriks kell 15.00 õpetaja Aime Metsmaale. Lisainfot saab spordistendilt.

OMALOOMINGU LEIUNURK

Kaasaegne muinasjutt

Elas kord ühes väikeses linnakeses teismeline Maari. Ta oli täiesti tavaline Eesti tüdruk, kuid võib-olla natuke arglikum ja pelglikum kui teised. Ta elas koos emaga pisikeses kollases puumajas kitsa kõrvaltänava ääres. Tihti koolist tulles ning jalutades mööda kodutänavat, mille ääres kasvasid suured jalakad ja vahtrad, mõtles Maari, kas saab ilmas olla üldse kaunimat kohta kui see siin. Maaril oli kass, kellel nimeks Leo. Leo oli ühtlasi Maari kõige suurem sõber, talle võis tüdruk alati oma muredest rääkida.

Käes oli taas esmaspäeva hommik, äratus lõugas üle terve maja. Maari tõusis voodist, pesi hambad ning läks alla kööki, kust levis kohvi lõhna — ema oli juba üleval. Kiire hommikusöök, õpikud-vihikud kotti ja Maari oli valmis teele asuma.

Matemaatikaõpetaja oli pahur nagu alati, proua Kask pakkus tunni lõpus jälle kommi (nii oli tavaks saanud) ning klassi kolmikud vaidlesid jälle mingi mängu üle. Ühesõnaga kõik oli nagu alati. Emakeeletunnis jagas õpetaja laiali kontrolltööd, mille tulemused paistsid teda jahmatavat. Nii halba tulemust poleks ta küll 9. klassilt oodanud. Eriti pettunud oma 2+ üle oli Maari. Ta oli ju ikkagi vieline ja teema tundus selge ka olevat. Proua Tamm juhtus lähedal olema ning nägi, kuidas Maari oma tulemust nähes nutma puhkes. „Küll on ikka kahju, et 2+. Nüüd on elu läbi, siin ei aita muud kui nõor kaela ja minekut...” Maari ei saanud aru, mida õpetaja sellega mõtles.

Kodus otsustas Maari emale rääkida juhtumist õpetajaga. Ema oli õpetaja ütlemise peale šokeeritud. Õpetaja soovitab õpilasel enesetapu teha! Kui julm! Ema võttis telefoni ja pöördus otsekohele kooli juhtkonna poole. Kutsuti kokku erakorraline koosolek ning arutati juhtunut. Pärast nädalast juurdlust, arutelu lastevanemate, juristide ja lastekaitsetöötajatega ujus päevavalgele veel mitmeid juhtumeid, kui õpetaja olevat õpilasi vägivaldaga ähvardanud, lubanud isegi peksta anda. Antud õpetaja vallandati.

Küll on kahju, et inimesed irooniast aru ei saa... Katsu sa süüa toitu, mida pole maitsestatud. Ei ole ju eriti maitsev, eks ju? Sellepärast peab elule ka tsipa võrtsi lisama, muidu muutub maitsetuks.

Kütt ja metsamees

Elas kord kütt Teodor. Ta elas suures metsas, mis oli nii suur, et jalgsi kõndis ta läbi metsa neli päeva. Teodor elas seal rahulikku ja mõnusat elu. Käis iga päev jahil, et ennast toita. Kui ta jahiretkel olles mingit prügi või vanametalli leidis, viis ta selle koju, sest sellest sai meisterdada midagi vajalikku. Põhilised loomad, keda ta küttis, olid põdrad, kitsed, metssead ja hirved.

Ühel hommikul juhtus aga nii, et ta kuulis mootorsae häält, mees läks vaatama, mis toimub. Kilomeeter eemal olevalt künkalt nägi ta imelikke mehi, kes olid relvastatud. Neil olid mootorsaed, paar ATV-d haagistega ja ka auto suure haagisega, kus peal oli juba palju puitu, arvatavasti umbes 5000 euro väärtuses. Kuna Teodor oli üks, tegi ta luurekat, et rohkem infot saada. Ta läks tuttava metsamehe juurde, kes elas mõned kilomeetrid eemal, et murest rääkida ja uurida, kas ta teab midagi varastest. Sõber aga ei teadnud midagi. Teodor läks koju magama teadmisega, et tuleb sõda tema ja metsavaraste vahel. Järgmine päev kuulis ta taas mootorsae häält. Kütt tegi uuesti luurekat, lootes et mehi poleks rohkem. Tuli aga välja, et üks mees oli lisandunud. Metsatükist, kus agaralt saeti, oli maha jäänud kurb ja räsitud kõnnumaa. Puid oli lõigatud suvaliselt kõrguselt, et kätte saada vaid parim palgipuu. Linnud ja loomad olid plehku pannud, ilmselt olid paljud neist jäänud ilma oma urust või pesast.

Teodoril ei olnud head plaani, kuidas see olukord lõpetada. Talle tuli appi sõbrast metsamees, kes suutis kivide loopimisega vargad eemale meelitada ning ATV koos haagise peal oleva mootoriga võtta ja põgeneda. Sõpra märgati ja hakati taga ajama. Teodor suutis kokkulepitud kohas saed haarata ja põgenes jätta hoiatuse, et mehed lõpetaks raiumise.

Sel päeval läksid varganäod küll ära, kuid tulid järgmine päev tagasi suurema kambaga ja selge kavatsusega raiuda veel nii palju kui võimalik.

Kuid ka kütt ja metsamees ei maganud. Nad olid eelmisel öhtul võtnud ühendust politseiga ja rääkinud ära kogu loo. Politsei oli metsa üles seadnud varitsuse ja kurikaelte saabudes toimus kiire operatsioon. Varastel pandi käed raudu ja politsei asus asja uurima. Selguski, et tabatud oli suurem metsavaraste kamp, kes oli pikalt kurja teinud ja metsi rüüstanud.

Paar kuud hiljem said kütt Teodor ja metsamees kutse pidulikule vastuvõtule, kus autasustati kodanikujulguse näitamise eest tublisid inimesi. Ka neile jagus seal medaleid vapruse näitamise eest.

NUHKUR NAHISTAB

Siinses rubriigis anname teile lahendada ühe ülesande. Kes esimesena toimetab õige vastuse õp Merle Prii kätte (merle.prii@syg.edu.ee), siis teda ootab pisikene üllatus!

1. Mitu klassikomplekti on meie koolis?
2. Mis on Hollandi pealinn?
3. Mis riik on meie lõunapoolne naaber?
4. Kes on pildil?

Head lahendamist

SÜGPress